

Mile Glavaš

Dana 17. listopada 2004. godine oprostili smo se od doajena geodetske struke u Bosni i Hercegovini, Mile Glavaša, koji je umro u 95. godini života.

Oprostili smo se od kolege koji je ostavio dubok trag u našoj struci. Oprostili smo se od prijatelja koji je u svakom pogledu bio izuzetna karakterni ličnost i koji je u pravom smislu bio čovjek.

Mile je bio kompletna ličnost u svakom pogledu i kao suprug, i kao roditelj, i kao prijatelj i kao stručnjak i vaspitač, koji je nama mlađima služio i može služiti kao uzor u svemu.

Rođen je u Drinovcima, općina Grude, 1910 godine, u siromašnoj seoskoj porodici, sa mnogo djece, gdje su braća odlazila u svijet, trbuhom za kruhom, a Mile je otišao u Sarajevo u Srednju geodetsku školu, odakle prelazi u Beograd, gdje 1932 maturirao Srednju geodetsku školu.

Prvo zaposlenje mu je bilo u Beogradskoj općini gdje radi na završetku novog premjera grada Beograda, a potom odlazi u Sresku sekciju za premjer u Užice. Potom u Kosjerić i Soko Banju, gdje radi na poslovima novog premjera. Iz Soko Banje je 1939. godine premješten u Gradačac, gdje rukovodi katastarskim uredom i tu ga zatiče II Svjetski rat.

U Gradačcu je mobilisan u domobrane, odakle je početkom 1943. godine prebjegao u NOB-u.

S partizanima je prošao cijelu Slavoniju, skoro cijelu Hrvatsku, Zapadni Srem, dio Srbije, te dočekao slobodu u Gradačcu, gdje ostaje sve do 1946. godine.

Iste godine prelazi u Sarajevo, gdje biva izabran za Republičkog poslanika, a od 1948. godine radi kao upravnik za izgradnju zadružnih domova u Bosni i Hercegovini, a iste godine biva postavljen za pomoćnika Republičkog ministra građevina.

Za ovaj period Mile je rekao: „Ovo je period mog života koji sam proveo van struke.“

U ljeto 1949. godine započinje najteže doba u njegovom dugom životnom vijeku, vrijeme koje je na njega ostavilo dubok i neizbrisiv trag, vrijeme Informbiroa (IB). Tada je na osnovu lažnih optužbi, uhapšen i zatvoren i doživio je sve ono što se rijetko sreće u stvarnosti.

To je bilo vrijeme kada je naš Mile bio uhapšen, mučen, maltretiran i ponižavan, te osuđen na 33 mjeseca teške robije na Golom otoku, otoku koji je čuven kao najsurovija tamnica u kojoj su primjenjivane srednjovjekovne metode mučenja.

Prema Milinim riječima: „Povratkom sa Golog otoka, prestao sam se baviti politikom i posvetio sam se struci.“

Odlaskom sa Golog otoka postoje šef katastarskog ureda u Srpcu, a potom u Bosanskom Brodu, da bi 1956. godine prešao u Sarajevo, zaposlio se u Republičkoj Geodetskoj upravi, gdje biva postavljen za republičkog inspektora za katastar.

Na radnom mjestu republičkog inspektora za katastar ostaje sve do kraja 1970. godine, kada završava svoj radni vijek i odlazi u zaslužnu mirovinu.

Pored inspekcijskog nadzora katastra u Bosni i Hercegovini radio je na zakonodavnoj i pravilničkoj regulativi. Sudjelovao je u donošenju mnogobrojnih zakona, pravilnika i uputstava, sve iz geodetsko – katstarske oblasti, koji su nama mlađima uveliko olakšavali rad i snalaženje u obavljanju geodetsko – katastarskih poslova, a ti zakoni, pravilnici i uredbe su kasnije bila osnova za donošenje novih zakonodavnih i pravilničkih propisa.

Mile je bio i član Republičke komisije za polaganje stručnih ispita za geometre i katastarske referente, sa prekidima preko 10 godina, pa se mnoge naše kolege i danas sjećaju njegove svesrdne pomoći prilikom izrade stručnog rada i polaganja tog ispita. Čuvena je njegova izreka koju je svaki put iznosila Komisija prilikom ocjene kandidata, a ona glasi: „Naše kolege bolje se snalaze u praksi nego pred strogim licima komisije“, čime je htio dati do znanja ostalim članovima komisije da je kod tih polaganja prisutna velika doza straha – treme i da komisija treba imati to u vidu ocjene kandidata.

Mile je, između ostalog, autor čuvenog Uputstva o radu katastarskih ureda u Bosni i Hercegovini, čije se pojedine odredbe i danas primjenjuju u praksi i mnoge kolege se i tada prisjete našeg Mile.

Mi, njegove kolege iz Državne geodetske uprave i Federalne geodetske uprave pripremajući se za Milinu sahranu evocirali smo uspomene na njega i složili se da je Mile bio izuzetna ličnost u svakom pogledu i kao suprug i kao roditelj, i kao kolega prijatelj i komšija.

Slobodno se može reći da je Mile bio čovjek koji je volio život, iako ga život nije mazio, ali je imao neiscrpnu energiju kojom je rješavao sve svoje životne nedaće, pritom, do kraja svog života ostajući dostojanstven, odlučan, tolerantan, human, duhovit i nadasve optimističan.

Dragi Mile, opraštajući se od tebe, zahvaljujemo ti na svemu što si učinio za svoju porodicu i rodbinu, za svoje kolege i prijatelje, te za geodetsku struku, a posebno smo ti zahvalni za častan život koji si proživio, a taj častan život je ono što svaki čovjek želi, a malo je onih koji ga časno provedu.

Počivaj u miru!

Dedo Karabegović